

Sygn. akt VII U 1533/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: sekr. sądowy Aneta Rapacka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 maja 2019 r. w Warszawie

sprawy K. N. i P. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o odpowiedzialność spadkobierców za zobowiązania z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne
na skutek odwołania K. N. i P. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 12 października 2018 r. znak: (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od K. N. i P. N. solidarnie na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

W dniu 12 listopada 2018 r. **K. N.** oraz **P. N.** złożyły do tutejszego Sądu za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, (...) Oddziału w W., oddzielne odwołania od decyzji wskazanego organu rentowego z dnia 12 października 2018 r. nr OS(...) w przedmiocie przeniesienia na nie odpowiedzialności za niezapłacone składki po zmarłym S. N. (1) na łączną kwotę 75.404,96 złotych. Odwołujące wniosła o zmianę decyzji i orzeczenie co do istoty, ewentualnie uchylenie i przekazanie do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu odwołania odwołujące się zarzuciły przedmiotowej decyzji, że organ rentowy nie uwzględnił obowiązujących terminów 5-letniego przedawnienia co do bliżej nieokreślonych, zaległych składek oraz okoliczności, iż wpis do hipoteki nie obejmował wszystkich należności. Ponadto, odwołujące się wyraziły wątpliwość czy postępowanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zakończone przedmiotową decyzją toczyło się zgodnie z przepisami obowiązującego prawa, a także w szczególności czy organ rentowy był zobowiązany do wysłania im postanowienia o wszczęciu postępowania i możliwości końcowego wypowiedzenia się co do zebranego materiału dowodowego (odwołania k. 3 akta sprawy VII U 1533/18; VII U 1534/18).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 12 grudnia 2018 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.** wniosł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., zasądzenie od odwołujących się kosztów postępowania oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik ZUS powołał się na treść przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy Ordynacja podatkowa, wskazując, że S. N. (1) prowadził działalność gospodarczą w W. pod adresem ul. (...). Prowadząc pozarolniczą działalność gospodarczą jako płatnik składek był obowiązany do obliczania, rozliczania oraz opłacania w terminach określonych ustawowo należnych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy. S. N. (1) zmarł w dniu 9 stycznia 2016 r. Na dzień jego śmierci zadłużenie z tytułu niezapłaconych składek wynosiło 75.404,96 złotych. Odnosząc się do zarzutów podniesionych w odwołaniu organ rentowy wskazał, że na dzień wydania decyzji, zaległość nie uległa przedawnieniu, a przy ustaleniu wymagalności składek uwzględniono zdarzenia mające wpływ na zawieszenie przedawnienia, tj. postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Dyrektora (...) Oddziału ZUS na przełomie lat 2009-2016 dotyczące należności objętych decyzją. Wskazał również, że część zadłużenia za okres od lipca 2009-września 2011 została objęta wpisem hipotecznym na nieruchomości (odpowiedź na odwołanie k. 5-9 akta sprawy VII U 1533/18; VII U 1534/18).

Sprawy z odwołania K. N. (sygn. akt VII U 1533/18) oraz P. N. (sygn. akt VII U 1534/18) zostały połączone celem łącznego rozpoznania

i dalszego prowadzenia pod sygn. akt VII U 1533/18 na podstawie art. 219 k.p.c. (akta sprawy VII U 1534/18).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 stycznia 2016 r. zmarł S. N. (1) pozostawiając po sobie żonę – K. N. oraz córkę – P. N. (odpis zupełny aktu zgonu S. N. (1), k. 351-351v). K. N. oraz P. N. nabyły spadek po zmarłym S. N. (2) na podstawie ustawy z dobrodziejstwem inwentarza w częściach po 1/2 na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie I Wydział Cywilny z dnia 2 października 2017 r., o sygn. akt I Ns 1125/16. W toku poprzedzającego ww. orzeczenie postępowania spadkowego nie został sporządzony protokół ze spisu inwentarza (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie, pisma odwołujących z 27.12.2018 r. – akta rentowe).

Za życia S. N. (1) prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą z siedzibą w W.. Zmarły nie uiszczał regularnie obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy. Przeciwno S. N. (1) prowadzono postępowania egzekucyjne na podstawie następujących tytułów wykonawczych:

- z dnia 4 kwietnia 2012 r. o numerach: (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...) z zastosowaniem środka w postaci zajęcia wierzytelności pieniężnej u Naczelnika Urzędu Skarbowego W.-W..
- z dnia 15 maja 2012 r. o numerach: (...); (...); (...); (...); (...) z zastosowaniem środka egzekucyjnego w postaci zajęcia rachunku bankowego prowadzonego przez (...) Bank (...) S.A. Postępowanie zostało przekazane do Naczelnika US W.-W. w zw. ze zbiegiem egzekucji administracyjnej z egzekucją sądową prowadzoną przez Komornika Sądowego w W..

Powyższe postępowania zostały umorzone odpowiednio w dniach 3 czerwca 2016r. oraz 24 maja 2016 r. (tytuły wykonawcze, informacja z (...) Bank (...) S.A., postanowienia o umorzeniu postępowania – akta rentowe).

Pismem z dnia 14 czerwca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zwrócił się do K. N. z informacją o rozpoczęciu czynności przez organ rentowy w zakresie zgromadzenia materiału dowodowego w przedmiocie wszczęcia postępowania w zakresie przeniesienia odpowiedzialności z tytułu zaległych, nieopłaconych składek po zmarłym S. N. (1) na jego spadkobierców. Pismo o tożsamej treści otrzymała również córka zmarłego P. N.. Odwołujące wymieniały pisemną korespondencję z organem rentowym w zakresie ustalenia stanu zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek przekazując ZUS m. in. operat szacunkowy nieruchomości położonej w S. wskazując, że jest to

jedyna nieruchomość (listy do organu rentowego z 27.06.2018 r.; pismo do organu rentowego z 18.09.2018 r., operat szacunkowy nieruchomości – akta rentowe).

Organ rentowy pismami z dnia 8 października 2018 r. zawiadomił K. N. i P. N. o wszczęciu z urzędu postępowania w przedmiocie przeniesienia na nie jako spadkobierczynię S. N. (1) odpowiedzialności z tytułu nieopłaconych składek. Powyższe pisma zostały odebrane przez S. S. w dniu 9 października 2018 r. na mocy upoważnienia do tego typu czynności udzielone przez K. N. oraz odrębne upoważnienie udzielone przez P. N. (pisma organu rentowego z dnia 8 października 2018 r., zawiadomienie nr (...) oraz nr (...) upoważnienie z dnia 9 października 2018 r. sporządzone odrębnie przez K. N. dla S. S.; tożsame upoważnienie od P. N. dla S. S. – akta rentowe). Następnie zawiadomieniami z dnia 10 października 2018 r. o nr (...) i nr (...) organ rentowy poinformował K. N. i P. N. o zakończeniu postępowania. Na mocy w/w upoważnienia oba zawiadomienia tego samego dnia odebrała S. S. (zawiadomienie od organu rentowego o nr (...) oraz (...) wraz z odrębną informacją o odbiorze pisma przez S. S. – akta rentowe).

Po zakończeniu postępowania, w dniu 12 października 2018 r. ZUS (...)Oddział w W. wydał decyzję nr (...) o przeniesieniu odpowiedzialności za zobowiązania z tytułu składek, na podstawie której:

I. określił wysokość zobowiązań zmarłego w dniu 9 stycznia 2016 r. S. N. (1) na dzień otwarcia spadku na łączną kwotę 75.404,96 zł, w tym:

1) na ubezpieczenia społeczne:

- 40.120,27 zł – z tytułu nieopłaconych składek za okres 08-09/2009, 12/2009-12/2010, 07/2011, 09/2011-03/2012, 05-06/2012, 09/2012-01/2016 r.,
- 10.697,00 zł – z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 9 stycznia 2016 r.,
- 663,40 zł – koszty egzekucyjne,

2) na ubezpieczenie zdrowotne:

- 15.373,46 zł – z tytułu nieopłaconych składek za okres 06-08/2009, 12/2009, 03-12/2010, 07/2011, 09/2011-01/2012, 05/2012, 09-11/2012, 01/2013-01/2016 r.,
- 3.939,00 zł – z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 9 stycznia 2016 r.,
- 260,10 zł – koszty egzekucyjne,

3) na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych:

- 3.420,33 zł – z tytułu nieopłaconych składek za okres 05/2009, 07-09/2009, 12/2009-12/2010, 07/2011, 09/2011-03/2012, 05-06/2012, 09/2012-01/2016 r.,
- 874,00 zł – z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 9 stycznia 2016 r.,
- 57,40 zł – koszty egzekucyjne,

II. orzekł, że K. N. i P. N. ponoszą solidarnie odpowiedzialność, jako spadkobiercy ww. płatnika, za całość wymienionych w pkt I zobowiązań.

W uzasadnieniu powyższej decyzji organ rentowy powołał się na treść art. 100 oraz art. 97 § 1, art. 98 § 1 i 2 ustawy Ordynacja podatkowa w zw. z art. 31 i 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wskazując, że po dokonaniu analizy konta zmarłego płatnika stwierdzono zaległość z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w łącznej kwocie 75.404,96 zł, zaś z uwagi na śmierć płatnika odpowiedzialność za ww. należności ponoszą odwołujący

jako spadkobiercy. Organ rentowy poinformował również, że wymienione w pkt I zobowiązania należy wpłacić w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji na wskazany rachunek bankowy (decyzja ZUS z 12.10.2018 r., stan należności – akta rentowe).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o zgromadzone w aktach sprawy i aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dokumenty. Dowody te nie budziły zastrzeżeń co do ich wiarygodności i nie były kwestionowane, toteż Sąd dał im wiarę w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania były niezasadne.

Spór w niniejszej sprawie koncentrował się na kwestii przeniesienia odpowiedzialności za zadłużenie spadkowe zmarłego S. N. (1) na odwołujące się K. N. i P. N.. Na podstawie skarżonej decyzji organ rentowy ustalił wysokość zadłużenia zmarłego S. N. (1) z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz orzekł, że odpowiedzialność za nie ponoszą solidarnie odwołujące jako jego spadkobierczynie. Skarżona decyzja została zakwestionowana przez odwołujące, które wskazały, że organ rentowy nie uwzględnił obowiązujących terminów 5-letniego przedawnienia co do zaległych składek, a ponadto wniosły zastrzeżenia do sposobu przeprowadzenia postępowania przez ZUS.

Przepis art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 300 – dalej również jako „u.s.u.s”) stanowi,

iż do odpowiedzialności spadkobierców za zaległości składowe spadkodawcy stosuje się odpowiednio m.in. następujące przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r., poz. 800 z późn. zm. – dalej również jako „o.p.”) – art. 97 § 1, art. 98 § 1 i 2 pkt 1, 2, 5 i 7, art. 100 oraz art. 101 w/w ustawy. Przepis art. 32 ustawy systemowej nakazuje zaś stosować odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń

Przepis art. 97 § 1 o.p. stanowi, iż spadkobiercy płatnika przejmują przewidziane w przepisach prawa podatkowego majątkowe prawa i obowiązki spadkodawcy. Jednym z obowiązków nałożonych na płatników prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą jest wymóg obliczania, rozliczania oraz opłacania w terminach określonych ustawowo należnych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy. Z dokumentów przedstawionych przez organ rentowy wynika bezspornie – co nie jest kwestionowane przez odwołujące się – że zmarły S. N. (1) pozostawił zaległości składowe. Stosownie do art. 98 § 1 o.p. do odpowiedzialności spadkobierców za zobowiązania podatkowe spadkodawcy stosuje się przepisy kodeksu cywilnego („k.c.”) o przyjęciu i odrzuceniu spadku oraz o odpowiedzialności za długi spadkowe.

Przepis art. 1031 § 2 k.c. stanowi, iż w razie przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza – co miało miejsce w przypadku niniejszej sprawy – spadkobierca ponosi odpowiedzialność za długi spadkowe tylko do wartości ustalonego w wykazie inwentarza albo spisie inwentarza stanu czynnego spadku. Spadkobierczynie po S. K. oraz P. N. przyjęły spadek z dobrodziejstwem inwentarza zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie, I Wydział Cywilny z dnia 2 października 2017 r., sygn. akt I Ns 1125/16. Odwołujące przekazały organowi rentowemu informacje o stanie czynnym spadku – wskazały one, że spadkodawca pozostawił nieruchomość pod adresem ul. (...), S.. Z przedstawionego przy piśmie odwołujących z dnia 18 września 2018 r. operatu szacunkowego wynika, że rynkowa wartość nieruchomości wchodzącej w skład czynny spadku wynosi 306.000 złotych, co przewyższa kwotę zadłużenia spadkodawcy z tytułu zaległych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy. Odpowiedzialność za długi spadkowe mieści się zatem w granicach stanu czynnego spadku.

Stosownie do przepisu art. 1034 § 1 k.c. do chwili działu spadku spadkobiercy ponoszą solidarną odpowiedzialność za długi spadkowe. Solidarny charakter odpowiedzialności oznacza, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregokolwiek z dłużników zwalnia pozostałych. Wszyscy dłużnicy solidarni pozostają zobowiązani aż do zupełnego zaspokojenia wierzyciela.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 12 października 2018 r. o nr OS(...) orzekł o przeniesieniu odpowiedzialności za zobowiązania S. N. (1) na spadkobierczynię z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy. Na mocy przedmiotowej decyzji spadkobierczynię stały się zobowiązane do zaspokojenia długów składkowych wobec wierzyciela – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Możliwość przeniesienia odpowiedzialności na spadkobierców znajduje również jednoznaczne potwierdzenie w orzecznictwie. W uchwale z dnia 7 maja 2008 r. II UZP 1/08 Sąd Najwyższy wprost stwierdził, że niezapłacone w terminie składki na Fundusz Pracy i ubezpieczenie zdrowotne (oraz należności z nimi związane) mogą być pobrane przez organ rentowy od spadkobiercy osoby zobowiązanej do zapłaty takich składek w granicach odpowiedzialności danego spadkobiercy za długi spadku (art. 922 § 1 i § 3 k.c. oraz art. 1030 i nast. tego Kodeksu w związku z art. 97 § 1 oraz art. 98 § 1 i § 2 pkt 1, 2, 5 i 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa w związku z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 32 tej ustawy) (zob. również wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2009 r., II UK 118/2009).

Odwołujące zarzuciła organowi rentowemu, że decyzja z dnia 12 października 2018 r. dotyczyła również składek, które przedawniły się. Argument ten nie jest jednak zasadny. Przepis art. 24 ust. 4 u.s.u.s. stanowi, iż należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6, które nie znajdują zastosowania w niniejszej sprawie. Stosownie do przepisu art. 24 ust. 5b w/w ustawy, bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego. Ponadto, przepis art. 24 ust. 6 w/w ustawy stanowi, iż bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w ust. 4 cytowanego przepisu, ulega zawieszeniu od dnia śmierci spadkodawcy do dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku albo zarejestrowania aktu poświadczenia dziedziczenia, nie dłużej jednak niż do dnia, w którym upłynęły 2 lata od śmierci spadkodawcy.

Jak wynika z dokonanych przez Sąd Okręgowy ustaleń, Dyrektor(...) Oddziału ZUS w W. wszczął i prowadził postępowania egzekucyjne na podstawie następujących tytułów wykonawczych: (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...); (...). Stosownie do cytowanego powyżej przepisu art. 24 ust. 5b ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności egzekucyjnej, o której dłużnik został zawiadomiony. W odniesieniu do wskazanych powyżej tytułów wykonawczych od (...) do (...), dłużnik został poinformowany o wszczęciu egzekucji dnia 11 kwietnia 2012 r., natomiast w odniesieniu do tytułów wykonawczych (...), (...) oraz od (...) do (...) dłużnik został poinformowany o wszczęciu egzekucji dnia 24 maja 2012 r. Stosownie zatem do przepisu 24 ust. 5b ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, bieg terminów przedawnienia został zawieszony na okres trwania postępowań egzekucyjnych prowadzonych w następujących okresach: maj-wrzesień 2009 r., grudzień 2009 – grudzień 2010 r., lipiec 2011 r., wrzesień 2011 – marzec 2012 r., maj-czerwiec 2012 r., wrzesień 2012 – styczeń 2016 r. Zawieszenie trwania biegu przedawnienia trwa do momentu zakończenia postępowania egzekucyjnego. Postępowania egzekucyjne przeciwko S. N. (1) zakończyły się postanowieniem Naczelnika Urzędu Skarbowego W.-W. z 24 maja 2016 r. z uwagi na zgon dłużnika w dniu 9 stycznia 2016 r. Dodatkowo zadłużenie za okres lipiec 2009 – wrzesień 2011 r. było objęte hipoteką wierzyciela na nieruchomości. Zadłużenie objęte przedmiotem hipoteki zostało spłacone, a wpis hipoteczny wykreślony z księgi wieczystej przedmiotowej nieruchomości. Zadłużenie ze wskazanego okresu nie przedawniło się, gdyż stosownie do art. 24 ust. 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, należności z tytułu składek zabezpieczone hipoteką lub zastawem nie ulegają przedawnieniu, jednakże po upływie terminu przedawnienia

należności te mogą być egzekwowane tylko z przedmiotu hipoteki lub zastawu do wysokości zaległych składek i odsetek za zwłokę liczonych do dnia przedawnienia. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uznania zarzutu odwołującej się, że część składek składających się na zadłużenie w łącznej kwocie 75.404,96 złotych uległa przedawnieniu. Długotrwałe zawieszenie biegu terminów przedawnienia związane z prowadzonymi egzekucjami przeciwko dłużnikowi spowodowało, że pięcioletni termin przedawnienia składek nie został przekroczony.

Odwołujące się zarzuciły również organowi rentowemu, że ten nie prowadził postępowania z poszanowaniem przepisów prawa powszechnie obowiązującego, a także, że organ rentowy nie wysłał odwołującej się postanowienia o wszczęciu postępowania i nie umożliwił końcowego wypowiedzenia się co do zebranego materiału dowodowego w ramach postępowania zakończonego przedmiotową decyzją.

Argument ten jest jednak niezasadny z dwóch przyczyn. Po pierwsze, sprawa od momentu wniesienia odwołania od decyzji organu rentowego do sądu rozpoznawana sprawa staje się sprawą cywilną, podlegającą rozstrzygnięciu wedle reguł właściwych dla tej kategorii. Odwołanie pełni rolę pozwu, w związku z czym jego zasadność ocenia się na podstawie właściwych przepisów prawa materialnego. Postępowanie sądowe, w tym w sprawach z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych, skupia się na wadach wynikających z naruszenia prawa materialnego, a kwestia wad decyzji administracyjnych spowodowanych naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, pozostaje w zasadzie poza przedmiotem tego postępowania (zob. wyroki Sądu Najwyższego z 27 kwietnia 2010 r., II UK 336/09; z dnia 19 czerwca 1998 r., II UKN 105/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2006 r. I UK 314/05).

Po drugie, podniesione przez odwołujące wątpliwości nie znajdowały potwierdzenia w zebranych materiałach dowodowych. Dokumentacja organu rentowego, którą dysponuje tutejszy Sąd, nie pozostawia wątpliwości, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych przez cały okres postępowania informował K. N. oraz jej córkę P. N. o podejmowanych działaniach. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zwracał się do w/w z prośbą o udzielenie informacji czy toczy się postępowanie w sprawie stwierdzenia nabycia spadku po S. N. (1). Ponadto, K. N. była informowana przez organ rentowy o podjęciu działań przez organ w zakresie zgromadzenia materiału dowodowego w przedmiocie wszczęcia postępowania w zakresie przeniesienia odpowiedzialności zmarłego płatnika na jego spadkobierców oraz zwracał się do odwołującej się o przedłożenie protokołu ze spisu inwentarza. Listy o tożsamej treści otrzymywała również P. N., córka odwołującej się. Co więcej, odwołująca się w piśmie z dnia 27 czerwca 2018 r. kierowanym do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych informuje organ rentowy, że w toku postępowania sądowego nie został sporządzony protokół ze spisu inwentarza i zwraca się do organu rentowego z prośbą o informacje o stanie zadłużenia zmarłego męża z tytułu składek. Pismo o tożsamej treści do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych skierowała również córka odwołującej się. Organ rentowy dnia 8 października 2018 r. poinformował pisemnie K. N. o wszczęciu postępowania z urzędu ws. należności z tytułu nieopłaconych składek przez jej zmarłego męża. Na przedmiotowym piśmie widnieje adnotacja, iż pismo to zostało odebrane dnia 9 października 2018 r. przez upoważnioną do tego osobę – S. S.. Następnie w dniu 10 października 2018 r. organ rentowy poinformował pisemnie K. N. o zakończeniu postępowania i pouczył odwołujące się o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie wraz z odwołaniem się do odpowiednich przepisów prawa. List o tożsamej treści otrzymała również P. N..

Na obu pismach widnieje adnotacja, iż zostały one odebrane dnia 10 października 2018 r. przez upoważnioną S. S.. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika zatem, że odwołujące się przez cały okres postępowania przed Zakładem Ubezpieczeń Społecznych były informowane o działaniach podejmowanych przez organ rentowy oraz dano im możliwość czynnego udziału w postępowaniu. W konsekwencji Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uznania zarzutu odwołujących się, że organ rentowy naruszył przepisy postępowania, czym naruszyłby prawo odwołujących się do uczestnictwa w sprawie i możliwości końcowego zaznajomienia się z zebranych materiałem dowodowym.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy zważył, że skarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest prawidłowa i zgodna z prawem, zaś odwołujące nie przedstawiły argumentacji mogącej prowadzić do jej wzruszenia. Odwołujące nie wskazały przy tym okoliczności, które poddawałyby w wątpliwość zarówno wskazane w zaskarżonej decyzji okresy, za które składki nie zostały uiszczone, jak i kwoty tych zaległości.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie K. N. i P. N. od decyzji organu rentowego z dnia 12 października 2018 r. o nr OS(...) jako niezasadne, o czym orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku.

W pkt 2 wyroku Sąd Okręgowy rozstrzygnął o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 102 k.p.c. Na koszty procesu w niniejszej sprawie złożyły się koszty zastępstwa procesowego organu rentowego, który w był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego. Ustalając wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd miał na uwadze, że niniejsza sprawa, której przedmiotem była wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek i przeniesienie odpowiedzialności na spadkobierców – nie należy do kategorii spraw o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego, tym samym koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika organu rentowego powinny zostać ustalone według stawek liczonych od wartości przedmiotu sporu. Wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie jest równowarta łącznej kwocie zadłużenia określonej w skarżonej decyzji i wynosi 75.405,00 zł (art. 126¹ § 3 k.p.c.). Zgodnie zaś z § 2 pkt 5) Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 265) stawki minimalne przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 50.000 zł do 200.000 zł wynoszą 5.400 zł. Tym samym rozstrzygając o kosztach z uwzględnieniem regułą odpowiedzialności za wynik procesu określoną w art. 98 § 1 k.p.c. odwołujące, jako stronu przegrywająca sprawę, powinny co do zasady uiścić na rzecz organu rentowego kwotę 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego stronie przeciwnej.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć(...)

K.S.